

[Laurits Pedersen.]

oplygningsarbejdet i vort Land efter Krigen, og jeg tror sikkert paa, at den stærke Forhøjelse af vor Indkomstskat, som de 10 pCt. andrager, i høj Grad vil medvirke til, at man fortsat vil have denne Indstilling over for vore Skattemyndigheder.

Saa kommer jeg til det næste principielle Spørgsmaal, som den højtærede Finansminister sikkert heller ikke har regnet med at vi kan give Tilslutning til, nemlig Forslaget om, at denne Skat ikke maa fradrages i Indkomsten for det kommende Skatteaar. Det er et meget principielt Omraade, vi her bevæger os paa. Vi har herhjemme igennem Aarene, siden vi fik Indkomst- og Formuebeskatning, givet Skatteyderen Ret til i sin Indkomst for et Skatteaar at fradrage Skatten for det foregaaende Aar. Faar man først denne Ret taget fra Skatteyderen, er man i Virkeligheden underkastet de kommende Finansministres og Skattemyndigheders Forgodtbefindende. Man kan sige, at hvis man ikke har denne Ret, kan Skatten sænkes, men man har efterhaanden tabt Troen paa, at det vil blive af varig Karakter. Det fik vi ogsaa stillet i Udsigt, da vi fik den mellemkommunale Beskatning, men det varede ikke mange Aar, inden denne Nedsættelse af Skatten var udlignet. Jeg kan altsaa heller ikke give Tilslutning til denne Bestemmelse i det forelagte Lovforslag.

Jeg er selvfølgelig klar over, at der kommer et Udvalgsarbejde, og vi fra vor Side vil naturligvis deltage i Udvalget, men vi kan ikke give noget som helst Tilsagn om nogen Velvillighed over for det foreliggende Lovforslag, og der kan ikke være Tale om, at vi kan medvirke til at fremme det, fordi det er i skærende Modstrid med den finanspolitiske Linie, vi har varetaget.

Aksel Møller: Da vi i Fjor, den 17. December, behandlede Loven om Paaligning af Indkomst- og Formueskat til Staten for Skatteaaret 1947—48, rejste jeg en Protest imod det sene Tidspunkt, hvorpaa dette Lovforslag fremkom. Den daværende højtærede Finansminister var enig i, at det ikke var ønskeligt, at et saadant Lovforslag, som man igennem lang Tid meget vel havde vidst skulde have været færdigt, kom saa sent til Behandling her paa Rigsdagen. I Aar vil jeg paa Grund af Valget lade Protesten fare. I Aar forstaar jeg meget vel, at der kan være tungtvejende Grunde til, at man først kan forelægge dette Lovforslag nu, saa sent det end er. Men naar jeg minder om Protesten i Fjor, er det for

at forbeholde mig at rejse den til næste Aar, og det bør være saaledes, at der ikke kommer noget ondt Ord imellem den højtærede Finansminister og mig i den Anledning. Men nu er han advaret med Hensyn til min Opfattelse.

Jeg ved meget vel, at han inderst inde siger: Ja, til den Tid og inden den Tid har vi Resultaterne fra den store Skattekommission, og saa falder dette bort. Men det er meget optimistisk at vente Resultaterne fra den store Skattekommission. Det har dette høje Ting jo gjort i 10 Aar, og det er selvfølgelig ogsaa muligt, at der nu kan komme et Resultat, men jeg er ikke saa sikker paa, at det kommer saa hurtigt, som man kunde ønske, og derfor er det vist bedst i Forbindelse med dette Lovforslag at nævne nogle Ønsker, som vi gentagne Gange har nævnt, naar vi har drøftet Paaligning af Indkomst- og Formueskat, Ønsker, som altid er blevet henvist til Skattekommissionen, og som derfor heller aldrig er kommet et Skridt videre.

For det første vil jeg tillade mig at henlede den højtærede Finansministers Opmærksomhed paa § 6 i Loven. Jeg har jo det Haab, at naar det nu er en ny Finansminister, der kommer her, er han vel til at overtale paa de forskellige Omraader. I § 6 er der en Bestemmelse om, at Goodwill, der konstateres ved Salg, skal beskattes som Indkomst for en vis Dels Vedkommende og over et vist Minimum. Det forekommer os at være en urimelig Bestemmelse. Den svarer til den Bestemmelse, der i sin Tid stod i Ligningsloven, og som gik ud paa, at Gevinsten af Aktier eller Obligationer, der var Anlægspapirer i Skatteyderens Formue, hvis de blev solgt, skulde betragtes som Indkomst, naar den konstateredes ved Salg. Det er gledet ud i Fjor, og det er heller ikke med i Aar. Men tilbage staar altsaa stadig væk denne Beskatning af Goodwill, som i alt væsentligt svarer til, hvad der gjaldt for Aktier og Obligationer tidligere. Og naar man har indrømmet det urimelige i det ene og fjernet det, synes jeg, man kunde indrømme det urimelige i det andet og fjerne det.

Jeg vil henlede den højtærede Finansminister og hans Koordinationsministers Opmærksomhed paa den Opgave at indføre nogle friere Afskrivningsregler i Loven, fordi man utvivlsomt derved kan hjælpe Genopbygningen et stort Stykke fremad. Og hvis det ikke er muligt at trænge igennem over for den høje Regering med dette Ønske, der kunde forcere Erhvervslivet frem paa enkelte Omraader, hvor det var ønskeligt, haaber jeg dog, at en socialpolitisk Betragt-